

Ibi: Sacramentum verò Pœnitentiæ.

79 Judex debet mittere damnato ad mortem Confessionem, & tempus sufficiens ad recipiendum Pœnitentiæ Sacramentum concedere, Anton. Gom. *supr.* numer. 6. Bolanos *dist.* §. 17. numer. 14. Ant. Barbof. in *collectan. in fin. ad l. Archierontes, C. de Episcop. audient. Jul. Clarus, dist. §. fin. quest. 87. num. 4.*

Ibi: Idem esse censet de Sacramento Eucharistia.

80 Eucharistiæ Sacramentum damnatis ad mortem esse præstandum, decretum est Motu proprio Pii V. edito anno 1569. & in Hispania observari præcipitur l. 9. titul. 1. lib. 1. *Recop.* Et ita docent ultra præx me allegatos, Gamm. in *tract. de Sacrament. præstand. ultim. sup. damnatis, Sa in summ. verb. Eucharistia, n. 2. Cavalcan. de brach. Reg. part. 3. n. 326. Bonac. oper. moral. tom. 1. tract. de Sacrament. dist. 4. quest. 7. punct. 1. num. 5. Cevall. tom. de cognit. per viam. violent. quest. 98. num. 2. Diana *resolut. moral. part. 5. tract. 3. resolut. 38. §. Nec valer. verj. Notandum Francisc. Marc. decij. 10. in 2. part. Joan. Sanch. selectar. disp. 4. n. 3. 4. Sicque de consuetudine servari, nec contrarium validam esse probant Bonacin. *suprà, numer. 6. vers. Respondeo, Cevallos n. 7. ubi ait: nunquam se audivisse in Hispania contrarium esse usu receptum, Par. Suar. tomo 3. in 3. part. disp. 69. sect. 3. in fin. Henriquez. lib. 8. cap. 5. numero quarto. lit. 7. Angles *question. 2. articul. 9. difficultas 3. Chamerota de Eucharistia, cap. 10. num. 1. Imo Judicem teneri differre exequutionem sententiæ per tres, aut quatuor dies, si opus fuerit ne damnatus Sacramentis non susceptis moriatur, etiamsi timeatur reum interim fore eripiendum, sentiunt Bonacina dist. num. 6. Diana *supr. Fagundez in præcept. Eccles. lib. 1. præcept. 3. capit. 4. numer. 3. 4. & alii apud ipsos: Quod tamen adversatur dist. l. 9. Recopil. ubi contrarium statuitur. Sed si ex dilatione supplicii imminet periculum damni communis, omnes concedunt celeriter sententiam executioni esse mandandam, brevi dato termino ad Sacramentorum perceptionem.*****

81 Possunt etiam Judices Ecclesiastici sæculares censuris compellere: ne quemquam ultimo afficiant supplicio, non ministratis ipsi Sacramentis, Cevallos, *dist. quest. 98. Bolaños dist. §. 7. n. 14. Nisi ipse reus ea suscipere renuat, tunc enim sententia exequenda est, licet impœnitens moriatur, Bonacin. n. 7. Sot. de just. & jur. lib. 5. quest. 1. artic. 2. Reginald. lib. 29. n. 71. vers. Prima est.*

Ibi: Sicut nec eis jure datur.

82 Sacramentum Extremæ Unctionis non suscipiunt in patibulo morituri, quia infirmorum gratia fuit specialiter institutum, ex Diu Jacob. *ca. 5. vers. 14. Concil. Florentin. de hoc Sacramento agens, inquit: Hoc Sacramentum nisi infirmis dari non debet, undè oleum, quo ministratur, infirmorum dicitur, constat ex Pontificali Romano, & cap. unic. §. Ad exhibendum de Sacra Unctione. Ita Bonacin. *suprà disputat. 7. punct. 5. n. 4. Par. Suar. tom. 4. in 3. part. disputat. 4. sect. 2. num. 6. Vivald. in Candelab. jur. vit. de Extrema Unctione. num. 21. Simancas de Catholic. institutionib. cap. 57. num. 16. Cavalcan. *suprà part. 4. num. 307. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Extrema Unctio, versicul. 3. Coninch. de Sacrament. tom. 2. disputat. 19. à n. 22. Reginald. in prax. fori pœnitent. lib. 28. num. 68.***

Ibi: Hodie autem eorum, in quos animadvertitur.

Corpora punitorum absque permisso iudicis, qui exequi sententiam mandavit, humare non licet, sed facile ad id regulariter sunt concedenda: l. fin. titul. 31. p. 7. Bobadilla *dist. num. 143. Farinac. in prax. crim. tit. de delict. & pœ. quest. 20. n. 134. Azeved. in l. 6. n. 12. tit. 18. lib. 4. Recopil. Cened in collectan. ad Decretal. collectan. 4. num. 3. Anton. Gom. dist. cap. fin. n. 8. Baiard ad Jul. Clar. in d. §. fin. quest. fin.*

Ibi: Hinc expendi poterit.

Ad textum in l. 2. ff. de cadaverib. punitor. vendi sunt Ant. Gom. *dist. num. 8. vers. Item addo, Gregor. Lop. in l. 2. glos. 8. tit. 28. part. 2. Medicus in tract. Mors omnia solvit. part. 3. num. 59. 60. Farinac. dist. quest. 20. n. 130. Lara de Anniver. sariis, lib. 1. ca. 25. n. 37. Bart. in ead. leg. 2.*

Ibi: Eadem ferè ratione manifestus usurarius.

Usurario manifesto Ecclesiastica sepultura denegatur donec hæredes ejus male quæsitâ restituant, aut cautionem de satisfaciendo præstent: August. Barbof. in *cap. quanquam, num. 1. 2. de usur. in 6. Zerol. *suprà, part. 1. verb. funus, vers. Tertio, cadaver, Salgad. de project. Reg. part. 2. cap. 8. n. 75. Sayr. in clar. Reg. lib. 10. tract. 5. cap. 5. num. ultim. Quis autem sit manifestus usurarius, explicant D. Covar. *infra, lib. 3. cap. 3. num. 4. Menoch. *supr. cas. 235. Cevall. tom. 1. quest. 11. Azor. *ultim. moral. part. 3. lib. 5. ca. 18. vers. Quæres quid.*****

Ibi: Item si Monachus adversus paupertatis professionem.

Monachus proprietarius, nisi pœniteat, Ecclesiastica sepultura privatur: & si sepeliatur in loco Sacro, exhumandus est, si absque scandalo possit; de quo Sanch. in *præcept. Decalog. lib. 7. cap. 20. num. 11. Pellizzar. in manual Regular. tom. 1. tract. 4. cap. 2. num. 244. cum seqq. Diana part. 4. tract. 4. resol. 23. Layman. lib. 4. tract. 5. cap. 7. n. 22. Cardinalis in *cap. cum ad monasterium, §. Prohibemus n. 1. de stat. Monachor. Et pars aliqua, Superioris arbitrio, ex pecunia, quæ penes Religiosum fuerit inventa, cum eodem debet sepeliri, Gregor. l. 14. glos. 3. tit. 7. part. 1. Joan. Andr. in *dist. cap. cum ad monasterium, num. 4. Hostiens. num. 7. Ancharranus num. 10. notabil. 5. Abbas n. 15. Aut tamen Rodrig. tom. 3. quest. 56. num. 1. Religiosum apud quem pecuniæ crumena invenitur adversus professionem paupertatis, non statim Ecclesiastica sepultura privandum, nisi vivens fuisset præmonitus. Sequitur Portel. de dub. Regular. verb. sepultura, n. 11. Qui addit non esse denegandam Ecclesiasticam sepulturam hoc casu, si factum si occultum, quia non est infamia publicè notandus: mortuus, qui vivus non posset publicè ob id puniri, Pellizzar. *suprà, num. 245. Diana dist. resolut. 23. & part. 9. tract. 8. resolut. 1. §. Notandum.****

Ibi: Inde etiam fit, quòd licet reo delato.

In delinquentium cadavera solet ob criminum atrocitatem animadverti; etsi regulariter non permittatur

87 mittatur, Menoch. *cas. 285. Carrer. in praxi crim. §. Homicidium, n. 123. Bobadill. dist. num. 143. vers. Y por razon del exemplo, Ant. Gom. dist. lib. 3. cap. 1. n. 79. Villadiego. in politic. dist. cap. 2. n. 179. Tufsch. lit. M. conclus. 396. Farinac. *suprà, quest. 10. à num. 37. Jul. Clar. dist. §. fin. q. 31. vers. Sunt. tamen.**

Ibi: Illud profecto non est prætermittendum.

88 Se ipsum occidens debet Ecclesiastica carere sepultura, Guttier. *Canonic. questio. lib. 2. capit. 3. numer. 2. Azor. *supr. part. 1. lib. 9. capit. 31. questio. 5. Menoch. cas. 284. numer. 35. Navar. conf. 7. de sepultur. Farinac. p. 5. quest. 128. n. 16. Sayr. in clar. Reg. lib. 7. cap. 9. numer. 1. Lara de Anniver. sariis, lib. 1. capit. 11. num. 28. Lavor. *variari. lucubrat. tom. 1. titul. 2. c. 11. n. 28. Dian. part. 6. tract. 6. resolut. 47. Placa in epitom. delict. c. 23. n. 14. Sed etsi quis laqueo suspensus, aut in puteum demersus reperitur, non ideo extra Ecclesiam humandus est nisi ex conjecturis, aut alias constet, defunctum, cum compos rationis esset, se peremississe; Marian. Socin. *conf. 51. n. 2. Villalobos in summ. tom. 2. tract. 31. difficult. 3. numer. 4. Augustin. Barbof. de univers. jur. Ecclesiastic. lib. 2. capit. 10. numer. 49. Marc. Anton. Genuens. in practica. Archiepiscop. Neapolit. capit. 61. numer. 20. Dian. ubi proxime, Lavor. *suprà, num. 31. cum aliis, Menoch. *num. 36.******

Ibi: Legibus sanè Romanorum.

89 De pœnis eorum, qui sibi ipsis violentas manus inferunt jam jure communi, quam Regio, Anton. Gom. *dist. lib. 3. capit. 3. numer. 13. 14. Menoch. dist. cas. 284. Guttier. ubi proxime, à numer. 18. Placa dist. cap. 23. Didac. Perez in l. 19. titul. 19. libro octavo Ordinar. Farinac. dist. questio. 128. Molin. de justit. & jur. tract. 4. disp. 20. Azeved. in l. 8. titul. 23. lib. 8. Recop. Amaya in l. ult. C. de jur. Fidei. lib. 10. Bald. in l. 2. C. qui testament. fac. poss. Gregor. Lop. in leg. 2. titul. 27. p. 7.*

Vers. Scribit, & ad ea.

90 De hoc exempla memorialia affert Menoch. *dist. cas. 285. inter quæ illud singulare est, nam cum apud Milesios virgines plurimæ laqueo suspensæ, causa incognita reperirentur, cumque huic damno obviam iri non posset, quod superstites defunctarum imitabantur insaniam, legs stabilitum est, ut, quæ sic mortem obirent, cum eodem laqueo, quo se suspendebant, nudæ efferrentur, ex quo inhonesti funeris pudore perterritæ ab immani barbariæ penitus abstinerunt, ut refert Plutarch. de clar. mulierib. capite decimo, & Gell. libro decimo quinto, n. 3. Atticar. cap. 10. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 36. capit. 22. num. 5.*

AD CAPUT II.

Usufructuarius num ad debita Testatoris teneatur, a quo usumfructum ex ultima voluntate obtinuit.

SUMMARIUM.

- 1 DD. de materia agentes recensentur.
2 Legatarius, cui usufructus rei certæ relinquitur, non tenetur creditoribus defuncti respondere.
Faria addit. ad Covar. Tom. I.

- 3 Onera hereditaria sequuntur heredem.
4 Quando Legatarius possit à testatoris creditoribus conveniri.
5 Usufructuarius rei certa testamento relicta potest pro oneribus realibus molestari.
6 Cui usufructus totius hereditatis, vel quotæ relinquitur, non cogitur creditoribus hereditariis respondere.
7 Usufructuarius qui solvit debitum defuncti, ad quod res, qua fruitur, erat obligata, an possit solutum ab hærede exigere? varia referuntur sententia.
8 Quædam rejiciuntur.
9 Aliæ etiam impugnantur.
10 Traditur resolutio.
11 Cui partis bonorum usufructus legatur, pro defuncti debitis vexari non potest, & quid eo casu facturus est hæres.
12 De intellectu l. 21. Taur.
13 Tertium, & Quintum deducitur ex cumulo bonorum, prius ere alieno detracto.
14 Melioratus in Tertio, vel Quinto, potest à creditoribus defuncti conveniri.
15 Contra qui sentiant.
16 Opiniones conciliantur.
17 Is cuius certa prælegatur, ab æris alieni hereditarii solutione est immunis, & quid in meliorato, de jure Hispano.
18 Melioratus in Tertio, aut Quinto, an, & quomodo ad solvendum æs alienum defuncti teneatur.
19 Legatum certæ partis bonorum mobilium, & immobilium, vel usufructus eorum, particulare est.
20 Jura, & actiones quando, & quomodo bonis mobilibus, vel immobilibus adscribantur.
21 Cum testator vult appellatione bonorum mobilium, & immobilium, jura, & actiones comprehendere, legatum erit universale.
22 Is, cui pars, vel usufructus bonorum mobilium, & immobilium relinquitur, non tenetur ad onera hereditaria, nisi plus sit legatum quam per leges licet.
23 Adversus legatarium omnium bonorum creditores hereditarii agere possunt.
24 Legatarius usufructus omnium bonorum non est pro ære alio defuncti conveniendus.
25 Qui contra sentiunt.
26 Institutus in usufructu bonorum dato coherede universali, nequit ab hereditariis creditoribus molestari.
27 An usufructuarius omnium bonorum, possit contra debitores hereditarios absque cessione agere? & cui ut radenda sit pecunia census, qui redimitur.
28 Is, cui usufructus legatur, tenetur ad onera rebus ipsis, quibus fruitur imposita.
29 Bonorum omnium usufructuarius testamento relicta, actione reali potest conveniri.
30 Legatum usufructus hereditatis totius, est particulare; quare ad onera hereditaria non astringitur legatarius.
31 Donatarius omnium bonorum quando possit à creditoribus donatoris conveniri.
32 Legatum usufructus bonorum omnium valet, hærede post mortem usufructuarii instituto, & quis hujus dispositionis sit effectus? & quid in uxore usufructuaria relicta filijs testatoris post mortem ejus institutis? n. 35.
33 Quid si instituat quis in usufructu bonorum omnium, & alter absolute post ejus mortem instituat?

- 34 Casus superior deciditur.
- 35 Institutus in usufructu bonorum, nullo coherede universalis dato, ipse universalis heres censetur cum onere restituendi hereditatem, cum morietur, successoribus ab intestato testatoris: quid in uxore?
- 36 Heres, ubi alius est usufructuarius bonorum omnium, quomodo creditoribus hereditariis sit satisfactorius ante traditionem.
- 37 Quid post traditionem.
- 38 Usufructuarius bonorum omnium non tenetur ad legatorum solutionem.
- 39 Usufructuarius bonorum omnium, an concurrat in usufructu certe rei alteri legatæ.
- 40 De intellectu l. si alii ff. de usufruct. legat. qui agunt, Fructuarius bonorum omnium debet annua legata à testatore relicta solvere.
- 42 Legata, quæ annua non sunt, ab herede petuntur.
- 43 Usufructuarius legalis, in quo differat ab usufructuario ex hominis dispositione quoad legatorum solutionem.
- 44 Alexandri sententia exponitur.
- 45 Ratio legis falcidie cum ponitur, taxatio usus fructus quomodo faciendâ.
- 46 Computatio l. hereditatum. ff. ad l. falcid. an in aliis casibus admittatur?

Ad Num. 1.

DE materia hujus capituli late differuerunt Castill. de usufruct. cap. 59. Alexand. Trentacinq. variar. resolut. lib. 1. tit. de peculio, resolut. 6. Morl. in empir. jur. tit. 12. quest. 2. Cyriac. controvers. tom. 3. controvers. 489. Andr. Gail. observat. lib. 2. observat. 146. Salgad. in labyrinth. part. 1. cap. 2. §. unico, Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 143. Marefcot. variar. resolut. lib. 1. ca. 29. Merlin. de pignoris. lib. 4. quest. 151. Garc. de expens. ca. 11. à numer. 61. Gamma decis. 265. Matheilan, singul. 4.

Vers. Prima conclusio.

- 2 Is cui rei certæ usufructus relinquitur, non tenetur ad æris alieni solutionem, ac per consequens à creditoribus hereditariis conveniri non potest. Est omnium certissima conclusio, quam probant Castill. supra. num. 1. Parlador. rer. quotidianar. libr. 2. caput. fin. part. 4. §. 2. à num. 6. Menoch. num. 5. Michaël. Cras. receptar. sententiar. §. Legatum question. 35. num. 5. Garcia. dict. num. 61. vers. Et in primis. Francisc. Marc. decision. 533. n. 6. & decision. 814. numer. 1. p. 1. Villalob. commun. conclus. verb. usufructus, concl. 61. Bolan. in Curia Philippic. lib. 1. part. 2. §. 10. num. 9.
- 3 Ratio primæ partis præfatæ resolutionis est, quoniam onera hereditaria sequuntur heredem, non particularem successorem, qui defunctum minimè representat, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 10. num. 10. Cyriac. supra num. 1. cum seqq. Guttier. practicar. lib. 2. quest. 58. num. 3. Secundæ, quia actio personalis in successorem singularem non transit, l. ea, leg. 3. C. de condit. ob caus. Molin. supra. Carleval. de judiciis, tom. 2. tit. 3. dis. 11. num. 1. Cyriac. controvers. 446. num. 16. Argel. de legitim. contradit. quest. 5. art. 2. numer. 40. Gail. de credit. cap. 4. num. 2068. Merlin. de pignoris. lib. 1. quest. 18. n. 2. Cenc. de censibus part. 2. c. 2. quest. 5. art. 7. num. 1. 2. 3. 22. 27.
- 4 Aliquando tamen hujusmodi legatarius particularis de jure poterit conveniri, ut si actione in rem

creditor experiatur ad vindicandum id, in quo ille usumfructum habet; nam actio realis rem comitatur, & persequitur quocunque vadat, Glof. verb. Quolibet modo, in l. 2. C. ubi in rem actio, Viv. deci. 535. Molin. supra. num. 12. Guttier. dict. quest. 58. num. 20. Nec liberabitur nominando proprietarium, Cancr. variar. resolut. lib. 2. cap. 13. n. 65. Florian. in l. in hac actione, §. Idem Julianus, n. 2. ff. ad exhibend. Gamm. dict. decision. 265. Castill. supra. ca. 6. num. 28. Merlin. dict. quest. 151. nu. 10. Quod etiam in hypothecaria procedit, licet controversum sit, an fructuarius nominans proprietarium, ab hac actione liberetur? De quo Merlin. à num. 7. Cyriac. dict. controvers. 489. ex numer. 14. qui num. 33. affirmativè resolvit, post Trentacinq. supra. n. 4. Cavalcan. de usufruct. mulier. relicta. num. 177. & alios, quos non juvat, excussionis exceptionem competere tertio possessori contra hypothecaria agentem, ex Authent. hoc si debitor. G. de pignoris. ut Cyriac. considerat, quoniam illa non datur ex lucrativa causa possidenti, ut fructuario, de quo nobis sermo est, Merlin supra. lib. 5. q. 69. n. 48. Imo, esse daretur, non impediret Judicium contra tertium possessorem directò proponi; sufficit enim, ut eo durante, excussio in bonis debitoris principalis fiat; Salgad. in labyrinth. creditor. part. 1. ca. 23. num. 66. Molin. de primog. lib. 4. ca. 7. num. 38. 39. Caroc. de execut. part. 2. quest. 25. num. 3. Cancr. variar. part. 2. cap. 5. n. 180. Guttier. de jurament. confirmat. part. 1. ca. 23. n. 13. Fontanel. de pign. nupt. claus. 7. part. 13. glof. unic. à n. 7. Ant. Gom. var. lib. ca. 13. num. 14. vers. Unum tamen, Mastrill. Sicil. decis. 108. num. 11. 12. Atque ita verius videtur, eum, cui usufructus rei certæ legatus est, posse conveniri actione hypothecaria, sine rei vindicatione, nec liberari nominando successorem universalem proprietarium.

Præterea præfatus fructuarius convenitur pro oneribus realibus, ad quæ ipsa astringitur, veluti ad censum, vel tributum, Trentacinq. supra. num. 8. Morl. dict. quest. 2. n. 10. Pinel. in l. 1. part. 2. n. 72. C. de bon. matern. Spin. in specul. testam. glof. 13. num. 81. Menoch. dict. præsumpt. 143. num. 18.

Vers. Secunda conclusio.

Legatarius, cui relicta est usufructus totius hereditatis, aut quotæ illius, pro rata tenetur creditoribus hereditariis respondere. Est communis doctrina, pro qua Menoch. num. 2. 3. Joan. Garc. num. 61. vers. Rursum, Trentacinq. n. 9. Cras. dict. quest. 35. num. 6. Cavalcan. de usufruct. mulier. relicta. num. 210. Turian, commun. opinion. quest. 105. Franc. Marc. decision. 135. & 482. part. 1. apud quos plurimi.

Contrarium tamen verius est, nam legatarius hic à creditoribus vexari non poterit, sed solum cogitur præstare patientiam, ut vendantur bona hereditaria, in quibus usumfructum habet ad æs alienum per heredem solvendum prout tenent Castill. supra. dict. ca. 59. à num. 9. Parlador. rer. quotidianar. lib. 2. cap. fin. part. 4. §. 2. num. 6. 7. Mol. dict. quest. 2. num. 11. vers. Sed contrariam, Matheilan. supra num. 2. Grivell. decis. 73. Cyriac. dict. controvers. 489. n. 13. vers. Denique, Castrenf. in l. fin. §. Sin autem es alienum, C. de bon. que liber. & alii. Ratio est, nam aliud est legatum hereditatis, vel quotæ ipsius, & aliud legatum usus fructus; illud universale est, hoc particulare; cum usufructus sit jus ab ipsa hereditate, in qua habetur,

tur, distinctum, Cyriac. ubi proxime, n. 7. 8. Unde institutus in usufructu etiam omnium bonorum, dicitur institutus in re certa; Cyriac. controvers. 43. nu. 15. ubi plures: Simon de Præcis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpretat. 1. dubit. 1. solut. 1. n. 8. Beroi. in c. Rainutius, nu. 252. de testament. Riminald. Junior conf. 172. nu. 12. volum. 2. Pedroch. conf. 7. n. 136.

Ibi: Addit Bartolus extincto usufructu.

7 Bartolum sequuntur Parlador. dict. §. 2. in fin. Francisc. Marc. decis. 835. nu. 1. At minimè posse fructuarium repetere, quod solvit, cum D. Covarr. sentit Cras. à quest. 55. n. 6. Menoch. verò d. præsumpt. 143. arbitrat, solum esse cum fructibus perceptis ex re, quæ fuerat vendenda, compensandum, & reliquum ab herede exigendum, si plus solverit fructuarium, quam perceperit. Castill. denique, dict. cap. 59. nu. 7. hæc controversia supervacanea videtur, cum liceat heredi ante traditionem rerum ad fruendum omne deducere, quod deberet, atque ita nunquam casus poterit occurrere; in quo fructuarius quicquam pendat, quod sit repetiturus.

8 Verum in nulla ex his quatuor assertionibus, quiescit intellectus. Non prima Bartoli, quoniam iniquum foret heredem compelli ad solvendum ex propria substantia omnes, quod fructuarius hereditario creditori satisfacit, cum onus hoc ad utrumque spectaverit; nam si statim competebar debitorum, distraherentur bona hereditaria, ex quibus solveretur, alter proprietate, alter usufructu careret, Parlador. nu. 7. Castill. nu. 19. Quare in effectu solutionem ambobus incumbere, docent Paul. de Monte Pico. in l. Titia cum nuberet, question. 59. nu. 149. Cyriac. dict. num. 13. vers. in lecturis, Castill. nu. 9. Atque ideo si fructuarius, perciperet fructus, ac finito usufructu consequeretur ab herede, quod solvit, cum aliena jactura locuplet fieret, quod jure non permittitur, l. nam hoc natura, cum vulgatis, ff. de condit. indebit.

Non secunda huic opposita; quam D. Covarr. probat, quia fructuarius solvens, heredis negotium utiliter gerit, ne res hereditaria distrahat, quo ille proprietate privaretur; & cum ex hoc solutionis onus ad eundem pertineret, convenit æquitati, ut quod fructuarius expendit, repetat ab eo, in cuius utilitatem cessisse manifestissimum est; l. 2. in fine, & per totum ff. de negot. gestis. Alioquin heres cum detrimento fructuarii locupletaretur, contra regulam naturalis, ac civilis juris; ut nuper à contrario dicebamus.

9 Non tertia tradita à Menochio, de compensazione pecuniæ solutæ pro fructibus; nam qui percepti sunt ex re hereditaria, quæ vendita propter solutionem à fructuario factam non fuit, nullo modo ad heredem pertinent, ut cum eo, quod ipse debet, compensentur. Imo, fructuarius ex voluntate testatoris eos suo jure capit, nec deterioris conditionis futurus est, quod sua pecunia rem à distractione liberavit.

Nec magis satisfacit Castilli consideratio; etenim, licet hæres deducere possit ex hereditate quod creditoribus hereditariis debetur, antequam bona fructuario tradat, tamen sæpe contingit, ut æs alienum hereditarium lateat; quod ante traditionem bonorum deducere hæres nullo modo poterit, l. 1. & per totum tit. ff. sicut plus quam per leg. falcid. l. fin. §. Sin verò heredes, C. de jur. deliber. l. 2. §. fin. ff. de condit. indebit. §. Sciendum, Inst. de hered.

qualit e. Molin. dict. cap. 10. nu. 14. vers. Verba autem illa. Unde si creditor, usufructu jam constituto, appareat, fructuariusque solverit, an solutum exigere ab herede valeat? merito dubitatur.

Quibus omnibus prætermisiss, Doctissimorum virorum venia, rectius defendi potest, usufructu finito, licere fructuario, vel ejus successori exigere ab herede proprietario partem ejus, quod solvit hereditario creditori ratione proprietatis nudæ, quæ tunc ad ipsum pertinebat; quoniam, ut supra dicebamus contra sententiam Bartoli, hæres, & fructuar. us quoad effectum pro rata sunt debitores, unus respectu usufructus, alter respectu proprietatis; eumque fructuarius solvit impediens rei hereditariæ venditionem, sibi usumfructum servavit, quo careret, si res fuisset distracta; quare pro ea parte sibi consuluit, nihilque in utilitatem gessit, quod expendit; argumento l. si pupilli 6. §. Sed & si quis. ff. de negot. At quoad proprietatem negotium hæredis utiliter gessit, non est dubium, quam proprio sumptu ipsi conservavit, atque ita æquum est ut id repetat pro rata, in quo hæres locupletior effectus reperitur, dict. §. Sed & si quis. Igitur cum casus occurrerit, iudex æstimabit valorem usufructus rei, quæ ad satisfactionem æris alieni per fructuarium soluti venderetur, & eo deducto, reliquum restitui à proprietario jubebit; in quo attendendum non est, quot fructus sint percepti, ad constituendam usufructus æstimationem, sed quanti vendi potuisset, l. 1. §. Si hæres, ad leg. falcid. Quæ opinione admittitur, utrinque servabitur æquitas, cum unusquisque pro qua parte commodum sentit, pro eadem incommodum etiam sustineat, juxta l. secundum naturam 10. cum vulgatis, ff. de regul. jur.

Ad Num. 2.

Is, cui usufructus partis bonorum relinquitur, à creditoribus hereditariis in judicio respondere non compellitur, Menoch. dict. præsumpt. 143. nu. 10. Guttier. d. quest. 58. nu. 2. Castill. dict. c. 59. nu. 4. Cras. dict. quest. 33. nu. 4. Garc. supra. num. 62. Hæres verò ex cumulo bonorum, æs alienum ante traditionem deducet, & si post traditionem creditores apparuerint, bona hereditaria assignabit, ex quibus illis satisfaciat; quæ & ipse per se solvendum petere poterit, l. 2. §. fin. ff. de condit. indebit. Guttier. nu. 9. bona enim non dicuntur, nisi quæ ære alieno deducto, superflua sunt sub signatum, 39. §. Bona, ff. de verbor. signif. Molin. dict. c. 10. n. 10. Menoch. nu. 16. Guttier. n. 5. Sic licet in effectu æs alienum usufructus legatum hoc casu minuat, actione tamen in fructuarium dirigere creditores prohibentur.

Ibi: Verum ex jure Regio adduci in contrarium solet.

Ultrà Cifuentes, Tellum Fernandez, Palacios Rubios Avendannum, & alios Taurinarum constitutionum Interpretes, legem hanc vigesimam primam explicarunt Garc. dict. c. 11. n. 63. Mier. de majorat. part. 1. quest. 24. nu. 34. & quest. 61. Matienz. in l. 5. glof. 1. tit. 6. lib. 5. Recopilat. Menchac. de successione. progressi. lib. 6. §. 5. Sarmient. selectar. lib. 8. ad l. si quis servum. §. Si cui certam. ff. de legat. 2. Quædam controversar. quest. c. 24. Peralt. in l. 3. §. Qui fideicommissam, à nu. 114. ff. de heredib. instituend. Molin. dict. c. 10. nu. 14. Roxas, in epitom. successione, c. 9. à n. 2. Gregor. Lop. in l. 2. glof. 1. tit. 9. part. 6. Angul. in l. 5. tit. de las. majoras, glof. 6. nu. 3. Guttier. dict. quest. 58. Azeved. in dict. l. 5. Recopilat. n. 10. 11. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 640.